

22110317

TURKISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
TURC A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TURCO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)

Mercredi 11 mai 2011 (matin)

Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Aşağıdaki iki parçadan **bir** tanesini seçerek, seçtiğiniz parça hakkında bir eleştiri yazınız.

1.

Akşam yemeği için yukarı kattaki yemek odasındalar. Balkonun çift kanatlı açık kapısı gecenin seslerini, kokularını taşıyor içeri. “Hüseyin ölen ağabeyimin adıymış, daha üç aylıkken ölmüş, sonra ben doğunca, bana onun adını vermişler. Buralarda böyle şeyler olur.”

5 Çorbasını içerken gülümseyerek ilgiyle, dikkatle dinlemeye çalışıyor Şengül. Herkese karşı uyumlu, sevecen, nazik görünmeye çalışıyor. Kendi yanlış bir şey yaparsa, o gittikten sonra yok yere kız kardeşinin canını sıkırlarmış gibi, bir hata yapmaktan ürüyor; bu da her zamankinden daha dikkatli, daha ürkek yapıyor onu. Almanya’da böyle oldu hep. Bir kadın olarak da bir Türk olarak da hep sakınlı davranışlar sergilemek zorunda kaldı. Almanlara karşı Türkleri küçük düşürecek bir şey yapmamaya; başlarında erkek bulunmayan bir ana-kız olarak 10 aralarında yaşadıkları Türklere karşı namusuna bir hanel getirmemeye çalıştı. Hiçbir yerde sivri görünmemeye, ters düşmemeye, öne çıkmamaya azami dikkat harcayarak geçirdiği koca bir gençlik! Alttan alma, uyum gösterme, suyuna gitme konusunda gövdesinin reflekslerine yerleşmiş ezberlerine hakim; kendinden beklenenleri yerine getirmeye hazır biri artık. Anlatacaklarını dinlemeye hevesli bir yüzle, geldiğinden beri “enişte” demekte zorlandığı 15 Hüseyin’i dinliyor şimdi.

Hüseyin, konuşurken gözlerini kaçırarak erkeklerden; konuşurken genellikle başını önüne eğiyor. Bazen bir kibrit kutusu, bazen bükülü bir kağıt parçası parmaklarının arasında dönüp duruyor. Bu durum huzursuz ediyor Şengül’ü. Zaman zaman göz göze geldiklerinde, gözbebeklerinde iğnebaşı kadar da olsa çelik sertliğinde ürütücü bir ışık parlıyor. Kimseye 20 yönelik değil, dünyaya öyle bakıyor. Hıncı içinde kalmış erkeklerden olduğu belli.

Yaşamın güçlüklerinden söz ederken birdenbire, “Kolay değil on üç yaşında anasız kaldım.” Diyor Hüseyin. Songül bu konuşmayı bastırmak istercesine gürültüyle tabakları toplamaya başlıyor. Hüseyin sözünün ortasında susuyor. Yarım kalan sözle birlikte dudakları kısılı kalıyor. Bir sigara daha yakıyor. Sigara içerken çirkinleşiyor Hüseyin, dudaklarını kısarak, 25 hırsını alır gibi kemirircesine içiyor sigarayı. İçinde tuttuğu dumanı dışarıya az az veriyor.

Geldiğinden beri nasıl hitap edeceğini bilemediği Hüseyin’in babası Eşref Bey’in yüzündeyse acı ve mutsuzluk yan yanalar; her ikisi de aynı yüzde ama aralarında bir ilişki kurulamazmış gibi ayrı ayrı duruyorlar. Az konuşuyor Eşref Bey; zaten tek başına varlığı bile her şeye yetmiş gibi orada öylece oturup, dinleyip dinlemediği belli olmayan gözlerle izliyor 30 çevresini. Bir yerde bulunmasının bile dünyayı haline yoluna koymaya yeteceğine inanan, kendine güveni tam adamlardan olduğu besbelli. Yüzünün bütün kapıları hayata kapalı. Sanki hiç gülmemiş, gülmek istememiş, zaten istese de gülemezmiş gibi her şeye küs bir yüz bu. Tekinsiz. Kunt. İçini söylemeyen. Kendini ele vermeyen. Ne hissettiğini hiçbir zaman bilemeyeceğiniz... Hiç talepkar olmadan itaat bekleyen bakışlara sahip; öylesine çabasız ki bu bakışları, buyurgan 35 bile değil. Tersini düşünülemezmiş gibi, hakkı olanı almaya alışmış ve zaten böyle olması gerekiyormuş gibi sadece bakıyor o. Şengül, adamın yüzüne ve bakışlarına niye bu kadar takıldığını anlamaya çalışıyor.

“Cacık fazla sarmısaklı mı olmuş?” diye sorarken Songül, aslında, yemeklerine övgü bekliyor. Diğerlerinin sözlerindeki azlığı, kız kardeşinin aşçılığın coşkulu övgüler düzerek 40 kapatmaya çalışıyor Şengül. Bakır tencerede pişen ev yemeklerini nasıl özlediğinden abartıyla söz ediyor. Dünyadan habersiz, azıcık aptal görünmenin, erkekleri rahat ettirdiğini biliyor.

Murathan Mungan, *Kadından Kentler* (2007)

2.

kumandan

- 8 Mart şerefine sevgilim
kumanda bu gece benim
nasılsa başka zaman olmayacak ve nasılsa
yarın sabah da boğazımda yalnız gizlice semirecek
- 5 açıklık bir yerlerde
herkesle ve kimsesiz olma arzusu
hem TV'yi sen aldınsa
benim maaşımla ödendi
DVD oynatıcı ve ev sinenması da
- 10 hem bak yine mi ABD'li savaşlar bezginliği
önce haberleri izleme gereği; gündemi bilecektir
yöneticiliğe hevesli, iyi eğitilmiş genç kişi
- kahve servisi yaparsın artık,
ben bugün 8 Mart kraliçesi, küreselleşen mutfağımızda
- 15 kazanan Amerikan makine Latin kahve İsviçre şekerlemesi
küresel dedim de küremiz ısındı dosyasıyla
bu gün patrona “gönderildi”
ofisimizin çok özel envanteri, demek terfim yaklaştı
seni de nikahıma alıvermeli
- 20 töre cinayetinden mağdur olamayan kentli gözlerimle
izliyorum şirketteki gelişmeleri
oysa berdelden kaçmış kadar feminist
başkasının kocasını ayartırken, bölüm müdürünün metresi
görüyorsun sektirmiyorum, en yeni dedikoduları
- 25 ve patronu en çok güldüren esprileri
- ne kadar kalabalık ve yalnızlık dolu
akşam programları gibi kafam da
bacaklarımda ayrıkotu kadar sinsice uzarken
kadın doğmanın eksikliği...
- 30 siyasetteki kotam da aynı bağlamda;
yüzde 4, yüzde 3, kızdırırsam yüzde 2
şu kumandayı alabilir miyim sevgilim?

Gülce Başer, *Varlık* (2008)